

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Ecclesiastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

fruat^{ur}, nec aliis faciat fruendi copiam; non aliter quàm in præsepi canis, nec ipse fœno vescitur, nec equum famelicum admittit; ita miser ille, Deo hominibusque inuisus, magnas inter opes inops, macie curisq^{ue} contabescit, donec aut intestatus opimam prædā harpyijs relinquat, aut heredem non tam iudicio quàm vitiorum similitudine deligat, cui mali ominis hereditatem velut pestem familiæ transcribat. Hominis enim avari diuitiæ, aiebat Socrates, quemadmodum Sol post occasum, neminem viuentium exhilarant. An non insignis hæc *vanitas est, & adflictio pessima*? Si tamen fatalis est homini labor, & ad illum primi parentis merito damnatur: si, vt ait Pacatus, diuina quoque perpetuo motu gaudent, & iugi agitatione se vegetat aternitas: si quidquid laborem vocamus, natura nostra est, vt indefessa vertigo cælum rotat, vt maria æstibus inquieta sunt, & stare Sol nescit; hoc certè nobis prouidendum est, vt ne labor noster sit infructuosus, & quæ labore parta sunt, non vitiorum incentiua, sed beneficentiæ materiam, & socialis vitæ subsidia ministrent. Hoc innuit Ecclesiastes, dum subiungit:

Stobæus
Serm. 18.

Pacatus
vbi supra.

SECTIO QUARTA. ECCLESIASTES.

VERS. 9. Melius est ergo duos esse simul, quàm vnum: habent enim emolumentum societatis suæ:

10. si vnus ceciderit, ab altero fulcietur. Væ soli; quia cùm ceciderit, non habet subleuantem se.

Dd 2

11. Et

11. Et si dormierint duo, fouebuntur mutuò: vnus quomodo calefiet?
12. Et si quispiam præualuerit contra vnum, duo resistunt ei: funiculus triplex difficilè rumpitur.

METRICA PARAPHRASIS.

Si fata curis Japeti genus
 Pressum fatigant mille doloribus,
 Lassique damnatum laboris,
 Herculeam superare Lernam,
 Saxumve cogunt voluere Sisyphi;
 Ne sortis vnum conterat aspera
 Neceſſitas, nec pinguis vni
 Irriguo fluat ore sudor:
 Sed esto consors, qui sociâ fide
 Responset, alter: qui pariter iugo
 Succollet, ac fructus laboris
 Participet sociale munus.
 O vita felix, quæ sociat duos,
 Mentefque iungit non dubiâ fide!
 Quæis priua nil quidquam cupido
 Sepositi iubet esse questus.
 Non certet illis diuitiis Midas,
 Non fundus amplis luxurians satis,
 Non arbores fructu superba,
 Quas & aqua recreant, & aura.
 Consors amoris nil cumulat sibi,
 Et gaudet heres esse superstiti,
 Nec dispares gazas recondit
 Fœdus amicitiae sodali.